

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712200692
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712200692.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803 zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi F. S. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. - H., J. N. X, štátnemu občanovi SR, zastúpený opatrovníčkou F. F. E., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Žiar nad Hronom, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 3 788,71 Eur s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 15C 137/2012-91 zo dňa 18. 12. 2012 takto

rozhodol:

Výrok uznesenia okresného súdu, ktorým vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi titulom náhrady trov prvostupňového konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia 49,57 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet JUDr. Andreja Cifru, advokáta, so sídlom v Lučenci.

Účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd po späťvzatí návrhu konanie vo veci zastavil a rozhodol o náhrade trov konania tak, že ani odporcovi, ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov nepriznal. Rozhodnutie o trovách prvostupňového konania odôvodnil okresný súd tým, že odporca v konaní žiadne trovy neuplatnil, navyše k späťvzatí návrhu došlo pre jeho správanie a v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. by prináležalo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov účelne vynaložených. Pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka, však okresný súd aplikoval ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a výnimočne náhradu trov konania mu nepriznal. Vychádzal z toho, že v konaní neboli vynaložené žiadne účelné trovy vedľajšieho účastníka. Tento len prostredníctvom e - portálu oznámil a zahlásil vstup do konania, pričom vo veci nepodal žiadne vyjadrenie, nezúčastnil sa žiadneho úkonu, nebol nahliadnuť do spisu resp. študovať spis. Za účelné nepovažoval okresný súd trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože ak do konania vstupuje ako profesná organizácia zaoberajúca sa ochranou spotrebiteľa, musí byť schopná konať a hájiť záujmy občana spotrebiteľa.

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia napadol vedľajší účastník z dôvodu, že jeho vstup bol opodstatnený a účelný v zmysle jeho cieľov a preto že navrhovateľ vzal žalobu späť až po jeho vstupe, ktorý bol sám o sebe účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní zastáva názor, že bolo na mieste aplikovať pri rozhodovaní o náhrade trov konania ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Do konania vstúpil vedľajší účastník oznámením doručovaným elektronicky dňa 13. 09. 2012, ktorým žiadal o doručenie návrhu a okresný súd mu doručil len uznesenie o zastavení konania a to až dňa 28. 12. 2012. Vedľajší účastník poukázal na to, že jeho vstupom do konania sa mu darí napĺňať ciele a chrániť spotrebiteľa pred nedôvodnými žalobami,

pretože navrhovateľ neuplatňuje premlčané nároky náhodne, ale masovo, hromadne a účelovo, pričom súčasne hromadne a účelovo berie žaloby späť len po zistení, že vedľajší účastník vstúpil do konania. Komplexné spracovanie predmetnej agendy je náročné po stránke personálnej, finančnej a preto odvolateľ považuje za nesprávne, aby navrhovateľ bol v celom rozsahu zbavený povinnosti hradiť trovy konania, teda reálnych nákladov, ktoré právnym zastúpením vedľajšiemu účastníkovi objektívne vznikli. Prípadné zníženie náhrady trov konania, pokiaľ by si to okolnosti prípadu vyžiadali, ponecháva na úvahe odvolacieho súdu, v žiadnom prípade ale nemôže súhlasiť, že by mu nárok na náhradu trov vôbec nevznikol. Vedľajší účastník nesúhlasil s konštatovaním prvostupňového súdu, že nebolo preukázané vykonanie úkonu: prevzatie a príprava právneho zastúpenia resp., že zmysel tohto úkonu nebol naplnený. Prvostupňový súd zjavne opomenul kontext predmetného sporu a poradie vykonaných úkonov a preto je nutné takýto názor považovať za formalistický a nespravodlivý. Vzhľadom na rozsah agendy a jej právnu variabilitu sa vedľajší účastníka bez právneho zastúpenia nezaobíde. Vedľajší účastník vstupuje z desiatok dodávateľských subjektov len do tých konaní, ktoré boli začaté vybranými navrhovateľmi, ktorí skupujú pohľadávky od ostatných dodávateľov (kamenných bánk, nebankových subjektov, telefónnych operátorov atď.), pričom ide o také množstvo, ktoré si vyžaduje nielen právnickú kvalifikáciu, ale aj enormné nároky na osoby, ktoré by túto agendu systematicky spracovávali technickým zabezpečením a pracovnými prostriedkami, pomôckami. Počas činnosti sa vedľajšiemu účastníkovi podarilo nájsť len tri advokátske kancelárie ochotné ho zastupovať iba za odmenu prísudku. Vo veci bolo treba prihliadať aj na celkový efekt práce vedľajšieho účastníka pre spotrebiteľov. Rovnako navrhovateľ podal žalobu v rámci predmetu činnosti svojho podnikania a vedľajší účastník predpokladá, že aj podľa názoru prvostupňového súdu bolo by určite nemiestne spochybňovať apriory právo navrhovateľa na podanie takejto žaloby resp. jeho právo na náhradu trov konania. Preto nie je na mieste spochybňovať aj jeho právo na náhradu trov konania. V prípade, že vedľajší účastník do konania nevstúpi, súd žalobe navrhovateľa s požiadavkou o náhradu trov konania vyhovie. Ak do konania vedľajší účastník vstúpi, navrhovateľ žalobu zoberie späť počítajúc s tým, že súd ho na náhradu trov konania nezaviaže. Hospodárske záujmy navrhovateľa sú tým dostatočne chránené a nič ho neodrádza vo svojej nekalej činnosti pokračovať. Trovy právneho zastúpenia treba vzhľadom aj na ústavou zaručené právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR) v každom prípade považovať za účelne vynaložené trovy. Vedľajší účastník navrhol, aby odvolaním napadnutý výrok bol zmenený s priznaním náhrady trov celého konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 141,09 Eur s réžijným paušálom 7,63 Eur a náhradou trov odvolacieho konania 70,55 Eur s réžijným paušálom 7,81 Eur, teda v celkovej sume 227,08 Eur. Náhradu trov požadoval zaplatiť na účet jeho advokáta.

V písomnom vyjadrení navrhovateľ trval na svojom názore, že vedľajšiemu účastníkovi neprináleží náhrada trov konania, pretože nešlo o účelne vynaložené trovy, na čo okresný súd správne prihliadol. Navrhovateľ poukázal aj na obdobné názory vyjadrené v iných súdnych rozhodnutiach. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách preskúmal a v zmysle § 219 O.s.p. ho potvrdil. Zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 94,03 Eur.

Krajský súd ako súd odvolací vec v medziach daných odvolaním preskúmal podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p. v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Ostatné výroky uznesenia okresného súdu zostávajú nedotknuté, lebo odvolaním neboli napadnuté.

V predmetnej veci navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie peňažnej sumy 3 788,71 Eur s úrokom z omeškania a náhradou trov konania. Vydaním platobného rozkazu č.k. 24 Ro/7/2012-25 dňa 14. 02. 2012 okresný súd návrhu vyhovel. Odporcovi nebolo možné doručiť platobný rozkaz pre negatívne šetrenie ohľadom jeho pobytu. Okresný súd následným uznesením zo dňa 04. 07. 2012 platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil. Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 14. 09. 2012 zahlásil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov s predložením aj plnomocenstva na zastupovanie v konaní JUDr. Andrejom Cifrom. Vedľajší účastník zároveň žiadal o doručenie návrhu konania v prílohách a uplatnil aj právo na náhradu trov konania v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. Okresný súd písomne dňa 05. 11. 2012 oznámil zástupcovi

navrhovateľa vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu s povinnosťou predložiť pre neho aj jeden rovnopis návrhu. V stanovenej lehote výzve súdu navrhovateľ nevyhovel. Dňa 05. 12. 2012 právnomu zástupcovi navrhovateľa bola doručená urgencia okresného súdu s poučením, že ak rovnopis návrhu nepredloží súd ho vyhotoví na jeho náklady. Nasledujúceho dňa 06. 12. 2012 bolo okresnému súdu doručené späťvzatie návrhu navrhovateľom na začatie konania s návrhom, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nebola priznaná. Navrhovateľ vstup vedľajšieho účastníka do konania výslovne nenamietal, preto nebol dôvod pre procesný postup uvedený v § 93 ods. 3 posledná veta O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bola len tá časť prvostupňového rozhodnutia, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. Pokiaľ navrhovateľ namietal dôvodnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania, alebo jeho zastúpenie advokátom v konaní, odvolací súd konštatuje, že účelom jeho vstupu v danom spore bolo zabezpečiť kvalifikovanú obranu odporcu proti uplatnenému nároku navrhovateľa.

Ustanovenie § 93 ods. 2,3 O.s.p. zaviedlo možnosť, aby sa Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ako právnická osoba zúčastnilo konania ako vedľajší účastník aj z vlastného podnetu. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, na strane ktorého vystupuje. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vzhľadom na uvedené vedľajší účastník má Ústavou zaručené právo dať sa zastúpiť advokátom (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). V prejednávanej veci vedľajší účastník uplatnil náhradu trov spojených s poskytnutím právnych služieb advokátom. Je nespochybniteľným, že v danej veci trovy právneho zastúpenia reálne vznikli a to prípravou, prevzatím vrátane prvej porady s klientom v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Za uvedený úkon prináleží z hodnoty predmetu sporu v zmysle § 10 ods. 1 náhrada odmeny 141,09 Eur a podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky náhrada réžijného paušálu 7,63 Eur, vo výške ktorej vedľajší účastník aj požadoval priznať mu náhradu trov prvostupňového konania.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom vysloveným okresným súdom v napadnutom uznesení, že pri posudzovaní uplatnenej náhrady trov konania súdu vyplýva povinnosť vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom konania v spore. Z uvedeného hľadiska je však potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc, ktoré nároky síce úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Vzhľadom na správanie sa navrhovateľa v danom spore, ako aj skutočnosť, že žiadosti vedľajšieho účastníka na doručenie rovnopisu návrhu na začatie konania mu nebolo do rozhodnutia súdu o zastavení konania, vyhovené. Vedľajší účastník nemohol zaujať ani stanovisko k podanému návrhu, pričom náhradu trov za takýto úkon ani nepožadoval. Konštatovanie okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, že vedľajší účastník nepodal žiadne vyjadrenie nezúčastnil sa žiadnych úkonov atď. je potom nenáležitá.

Odvolací súd z hľadiska preskúmania účelnosti vynaložených trov konania s prihliadnutím na to, že v danom spore išlo o typovo veľmi jednoduchú vec po skutkovej aj právnej stránke a všeobecnú známosť, že vedľajší účastník vystupuje v početných obdobných súdnych sporoch za dôvodné považoval priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania len v rozsahu 1/3 uplatňovaných trov právneho zastúpenia advokátov aplikujúc ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Z týchto dôvodov preto odvolací súd napadnutý výrok vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 220 O.s.p. zmenil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 od. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko navrhovateľ a dotknutý vedľajší účastník boli v odvolacom konaní len čiastočne úspešní. Odporcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, lebo nárok neuplatnil a zo spisu nevyplývalo, že by mu v tomto štádiu konania vznikli trovy.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.